

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205431
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8119205431.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, A., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX E., t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v F., D. G. X, XXX XX H., o zaplatenie 322,85 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10Csp/66/2019-162 zo dňa 07.06.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým, v poradí druhým rozsudkom žalobu zamietol a nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 18.3.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 322,85 eura a s úrokom vo výške 22,95 % ročne od 14.03.2019 do zaplatenia a 5 % úroku z omeškania ročne od 14.3.2019 do zaplatenia.

Ďalej uviedol, že na základe žiadosti o otvorenie osobného účtu a uzatvorenia rámcovej zmluvy adresovanej žalovaným banke Sberbank Slovensko, a. s., bola medzi právnym predchodcom žalobcu-bankou a žalovaným dňa 18.3.2015 uzatvorená rámcová zmluva, pričom predmet zmluvy bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a k nemu poskytovanie platobných a bankových služieb v dohodnutom rozsahu. Na základe žiadosti o program služieb Active Premium bola žalovanému vydaná debetná platobná karta. Dňa 18.3.2015 tieto strany uzavreli dodatok k zmluve o bežnom účte/rámcovej zmluve, predmetom ktorej bola aktivácia programu služieb ACTIVE PREMIUM, sporiaci účet, elektronické bankovníctvo a povolené prečerpanie, poskytnutie debetnej platobnej karty a poistenie k bežným účtom s tým, že tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy a všetky vzájomné práva a záväzky strán sporu sa riadia zmluvou, Obchodnými podmienkami 1,2 a VOP.

Z výpisov z účtu Sberbank Slovensko z 18.03.2015 mal za preukázané, že žalovanému bola poskytnutá suma 10.000 eur v hotovosti a úver vo výške 11.900 eur v hotovosti a žalovaný realizoval ďalšie výbery v hotovosti, celkom vo výške 11.899,50 eura. Zároveň podľa výpisov z účtu na tomto účte prebiehali vklady aj výbery, pričom ostatný pohyb na účte je zaznamenaný na výpise z účtu č. 8 ku dňu 31.10.2015, kde vykazuje účet mínusový stav - 100,45 eura.

Následne od výpisov z účtu č. 9 ku dňu 30.11.2015, č. 10 ku dňu 31.12.2015, č. 11 ku dňu 31.1.2016 - č. 12 ku dňu 31.12.2016 a následne od výpisu č. 1 ku dňu 31.1.2017 - č. 12 ku dňu 31.12.2017 a napokon podľa posledného výpisu z účtu č. 1 ku dňu 31.1.2018 na predmetnom účte prebiehali iba transakcie účtovania úrokov a poplatkov za vedenie účtu s konečným zostatkom mínus 322,85 eur.

Kreditné operácie predstavovali sumu 36.789,57 eura a debetné operácie predstavovali sumu 37.112,42 eura.

Poukázal na to, že z žalobcom predloženého výpisu z účtu č. 2 za obdobie od 17.1.2019 do 12.3.2019 je uvedený produkt osobný účet SB-vypovedaný účet doručovanie výpisu: nezasielať s tým, že predchádzajúci výpis zo dňa 16.1.2019 mal zostatok - 385,86 eur, zistil, že boli účtované ďalšie poplatky, a to príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou 5 eur, príplatok za vedenie účtu poskytnutého exekúciou 5 eur, príplatok za vedenie účtu poskytnutého exekúciou 5 eur, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou 5 eur, bezhotovostný prevod, prevedenie dlhu klienta 410,86 eur, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou 5 eur.

Uzavrel, že predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZoSÚ), a to podľa § 1 ods. 5., § 2 písm. f)., a § 18 ZoSÚ.

Z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že banka uzavrela účet až k 12.3.2019, hoci už ku dňu 31.10.2015 účet vykazoval mínusový stav - 100,45 eur, a od tohto výpisu sa účtovali žalovanému iba poplatky a úroky, až po uzavretie účtu podľa posledného výpisu, ktorý žalobca predložil až po zrušení pôvodného rozsudku.

Dospel k záveru, že ak od konca roka 2015 na účte neprebíhali žiadne transakcie, muselo byť starostlivému hospodárovi finančných prostriedkov zrejme už po dvoch - troch mesiacoch trvania tohto stavu, že je potrebné konať a účet uzavrieť, keďže mal túto povinnosť podľa bodu 3.3. písm. m) VOP., zjavne tak neurobil ani po roku trvania tohto stavu, pretože mu vyhovoval tento stav účtovania si poplatkov a úrokov, čo je v rozpore s odbornou starostlivosťou aj dobrými mravmi podľa § 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Zjavne neposkytoval spotrebiteľovi žiadne plnenia, ani služby, len v rozpore s ochranou spotrebiteľa a dobrými mravmi profitoval z jeho nečinnosti. V danom prípade je zrejme, že banka takto nepostupovala. Pokiaľ lehota na povinnosť informovania spotrebiteľa o prekročení je stanovená už pri mesačnom prekročení s tým, že má byť táto povinnosť splnená bezodkladne voči spotrebiteľovi, je zrejme, že prvýkrát sa mohla banka domáhať svojho nároku podľa predložených výpisov z účtu s prihladnutím na bod 3.3. VOP na začiatku decembra 2015, keďže k prekročeniu došlo podľa výpisu z účtu už 31.10.2015.

Bol toho názoru, že trojročná premlčacia doba od splnenia tejto povinnosti, z ktorej vyplýva vedomosť banky o nároku na zaplatenie nepovoleného debetu do podania žaloby 18.03.2019 uplynula, a preto neprihliadol k prezentovanému návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy, keďže žalovaný navrhoval predmetný zmier v čase, kedy pohľadávka už bola premlčaná a nemá pochybnosti o tom, že o premlčaní dlhu nevedel, a tak jeho právne úkony nemôžu mať v zmysle § 558 OZ právne následky uznania dlhu. Z týchto dôvodov žalobu pre premlčanie opätovne zamietol, rešpektujúc pri tom právny názor odvolacieho súdu. Pritom vychádzal z § 1 ods. 5., § 2 písm. f), § 11 ods. 1, 2, § 18 ods. 1 až 3 zák. č. 129/2010 Z.z. a z § 100 ods. 1, § 101 a § 54a OZ.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 a § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že súd nezobral do úvahy debetné transakcie na účte v období troch rokov spätne od podania žaloby, ktoré sú v celkovej výške -190,04 eura. Ide o debetné transakcie vyplývajúce z výpisu z účtu č. 4 ku dňu 30.4.2016 až po výpis č. 1 ku dňu 31.1.2018. Vzhľadom na uvedené nemôže byť potom premlčaný nárok žalobcu v časti 190.04 eur s prísl., a preto má nepochybne nárok na zaplatenie časti dlžnej sumy vo výške 190.04 eura s prísl..

Ďalej uviedol, že v žalobe dostatočne špecifikoval uplatnený nárok a vyplýva z nej skutočnosť, že žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatnil z titulu prekročenia, pričom tento inštitút je upravený priamo v zákone a nevyžaduje žiadnu osobitnú dohodu medzi zmluvnými stranami. Mal za to, že vo svojej žalobe svoj nárok odôvodnil s poukazom na zmluvu o účte uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným dňa 18.03.2015 a na súvisiacu zmluvnú dokumentáciu a na právny inštitút prekročenia upravený priamo v zákone.

Poukázal na to, že z ustanovení VOP celkom jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol povinný udržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov ktoré by pokryli splatné trvalé príkazy na úhradu, zrealizované výbery, resp. platby platobnou kartou, splátky súvisiace s poskytnutým úverom a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke, ako aj všetky splatné poplatky podľa sadzovníka. Vznik nepovoleného debetu na účte je teda porušením uvedenej zmluvnej povinnosti. Bol toho názoru, že

v danom prípade sa nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku, alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu citovaných vyššie.

Poznamenal, že vychádzajúc zo zásady prezumpcie znalosti zákona, je len logické, že žalobca sa rozhodol upraviť v Obchodných podmienkach ustanovenia týkajúce sa zmluvného úroku pri nepovolenom debete čo najbližšie zákonnej úprave. Zároveň poukázal na judikatúru súdov SR.

Namietal, že mu neboli priznané poplatky. Súčasťou rámcovej zmluvy sú aj obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Rámcová zmluva obsahuje okrem iného aj informácie o poplatkoch a úrokoch. Zákon nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané.

Poplatky boli žalovanému účtované na ľarchu bežného účtu, o čom žalovaný bol informovaný výpisom z účtu.

Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100%, ako aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 16.12.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení a o nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania vyplývajúcimi z procesnej aktivity žalobcu, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery ku ktorým dospel vychádzajú zo skutkových zistení, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré bolo odvolaním napadnuté, správne.

9. Dôvody rozsudku sú podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

10. Z obsahu súdneho spisu má odvolací súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 18.3.2015 uzatvorená rámcová zmluva, pričom predmet zmluvy bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a k nemu poskytovanie platobných a bankových služieb v dohodnutom rozsahu. Na základe žiadosti o program služieb Active Premium bola žalovanému vydaná debetná platobná karta. Dňa 18.3.2015 tieto strany uzavreli dodatok k zmluve o bežnom účte/rámcovej zmluve, predmetom ktorej bola aktivácia Programu služieb ACTIVE PREMIUM, sporiaci účet, elektronické bankovníctvo a povolené prečerpanie, poskytnutie debetnej platobnej karty a poistenie k bežným účtom. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že banka uzavrela účet až k 12.3.2019, hoci už ku dňu 31.10.2015 vykazoval účet mínusový stav (- 100,45 eura). Od tohto výpisu sa účtovali žalovanému iba poplatky a úroky, až po uzavretie účtu podľa posledného výpisu.

11. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon. Ustanovenie § 101 OZ upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu.

14. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska možnosti uplatniť právo na súde a začiatku plynutia (všeobecnej) premlčacej doby je okamih splatnosti (zročnosti) záväzku (dlhu), ktorý je konkrétnym momentom, kedy je dlžník povinný záväzok (dlh) splniť, a nie momentom, kedy je dlžník k splneniu iba oprávnený.

15. V danom prípade je predovšetkým potrebné ustáliť, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ), teda kedy najskôr mohol veriteľ úspešne podať žalobu na súd

16. Z výpisov z účtu právneho predchodcu žalovaného nepochybne vyplýva, že na tomto účte prebiehali vklady aj výbery, pričom posledný pohyb je zaznamenaný na výpise z účtu č. 8 ku dňu 31.10.2015, kde vykazuje účet mínusový stav (- 100,45 eur). Následne na predmetnom účte prebiehali iba transakcie účtovania úrokov a poplatkov za vedenie účtu s konečným zostatkom mínus 322,85 eura. V zmysle bodu 3.3. písm. m) VOP, majiteľ účtu je povinný prekročenie vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku, pokiaľ sa v obchodných podmienkach alebo v príslušnej zmluve banka nedohodla s klientom inak; ak majiteľ účtu túto povinnosť nesplní, banka má právo zaťažiť bežný účet úrokom z omeškania zo sumy nezaplateného prekročenia.

17. Odvolací súd je toho názoru, že 30 dňová lehota od vzniku prekročenia (ku dňu 31.10.2015) uplynula dňa 30.11.2015, a preto 01.12.2015 (deň nasledujúci po vzniku dlhu) je najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom plynutia trojročnej premlčacej doby na uplatnenie si svojho práva na peňažné plnenie z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným, ktorá uplynula dňa 01.12.2015. Nakoľko žaloba bola podaná až dňa 18.03.2019, nebola podaná včas.

18. S poukazom na to, že odvolací súd nárok žalobcu považuje v celom rozsahu za premlčaný, ďalšími jeho námietkami, ako aj ďalšou jeho právnou argumentáciou sa už nezaoberal.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

20. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku na náhradu trov konania úspešnej strane a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nie len nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.